

Fig. 1. Snedsted. Ydre, set fra Sydøst.

H. M. 1935

SNEDSTED KIRKE

HASSING HERRED

Omkring 1630 og 1666 havde Kongen Jus patronatus¹, men efter Resolution og Skøde af 29. Juni og 28. September 1722 blev Kirketienden med Reservation af Jus vocandi afhændet til Mathias Testrup, Landsdommer, senere Ejer af Mariager Kloster, adlet 1749², og Kirken var siden i Privateje, indtil den blev selvejende 1. Januar 1918.

I fordums Tid var Snedsted, »ifølge Documenter ved Stifts Kiisten beliggende«³ annekteret Sønderhaa og Hørsted, men fra 1579 havde Sognet egen Præst, et Forhold der bekræftedes ved kgl. Brev af 15. November 1622⁴.

Kirken ligger paa en Bakke, sydøstligt i den gamle Landsby; fra Bygningen falder Kirkegaardens Jordsmon brat i Vest, noget jævner i Syd og Øst og svagest i Nord. De svære Kampestensdiger har Port og Laage i Syd-østhjørnet — med nymodens Piller af Granitkvadre, hvoriblandt et Par Vin-duessmigsten — og Laager i Øst, Nord og Sydvest. 1688 lægges der 70 Læs Digetørv i det Sted, hvor det gamle Hus, som nedfaldt i Stormen, stod i Kirkegaardsdiget (Rgsk.); 1717 lægges der store Kampesten i Diget sønden for Kirken, som var øde, »hvor tilforn stod et Skolehus«⁵. Sandsynligvis har dette Skolehus oprindeligt været en †*Kirkelade*.

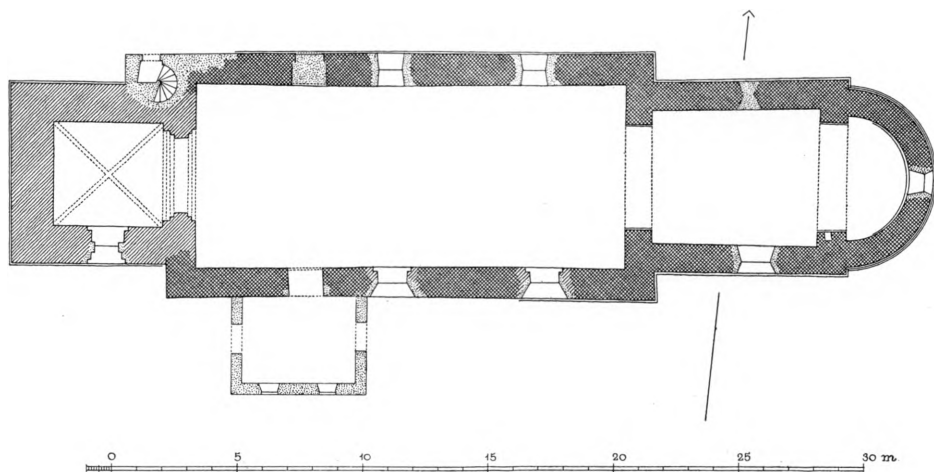

Fig. 2. Snedsted. Plan. 1:300. Maalt af C. G. Schultz 1937.

Bygningen bestaar af Apsis, Kor og Skib fra romansk Tid, sengotisk Taarn samt Vaabenhus fra 1883. Mod Sædvane er Orienteringens Afvigelse nordlig.

Den romanske *Granitkvaderkirke*, Apsis, Kor og Skib, er meget anselig, især usædvanlig høj (Murhøjde over Sokkelen o. 6,10 m). Over et fremspringende Fundament af Kvadre har den omsatte Apsis Dobbeltsokkel, det nederste Skifte skraakantet, det øverste med attisk Profil (Side 470 Fig. 16). Murværkets Skiftegang er nu meget jævn, og Apsisvinduet, der mangler Underligger, holder sikkert ikke de gamle Maal. Apsiden kronet af et skraakantet Gesimsskifte, hvorover nu et Par Skifter Tegl. Under de to andre romanske Bygningsafsnit er der en 41 cm høj Skraakantsokkel. Koret har et tilmuret, temmelig forstyrret Nordvindue, tydeligst i det Indre, hvor det er 100 cm bredt. Af Skibets Vinduer ses nu intet Spor; derimod er begge Dørene bevaret, Syddøren endnu i Brug, Norddøren (sml. Fig. 3) tilmuret 1718 (Rgsk.) over den gennemløbende Sokkel. Begge Døraabninger er retvinklede, og deres vandrette Overliggere kronet af et forsænket, halvrundt Tympanonfelt med kilestensmuret Rundbue (sml. Nørhaa S. 463), ikke blot i det ydre, men ogsaa indvendig paa Skibets Vægge. Af løse Vinduesoverliggere findes tre, en opstillet Nord for Taarnet, de to andre benyttet til Trappesten i en af Kirkegaardens søndre Gange. Den første (Fig. 4) har bueformet Overkant og tre falske Fugeriller; af de sidste, der begge er lige afsluttede foroven, har den ene falske Fugeriller sluttende sig til et Cirkelslag 10 cm fra Bueanten. 1884 sad en Overligger, vel en af de nysnævnte, indmuret i den senere nedrevne Skillevæg mellem Apsis og Kor (Uldall).

I det *Indre* er Væggene kvaderklædte. Apsidens Halvkuppelhvælv er fornyet 1883, dens Bue har nogenlunde ens, attisk profilerede Kragsten, (Fig. 6) løbende om paa Vestsiden; i den søndre Vange er der en sikkert senere indrettet

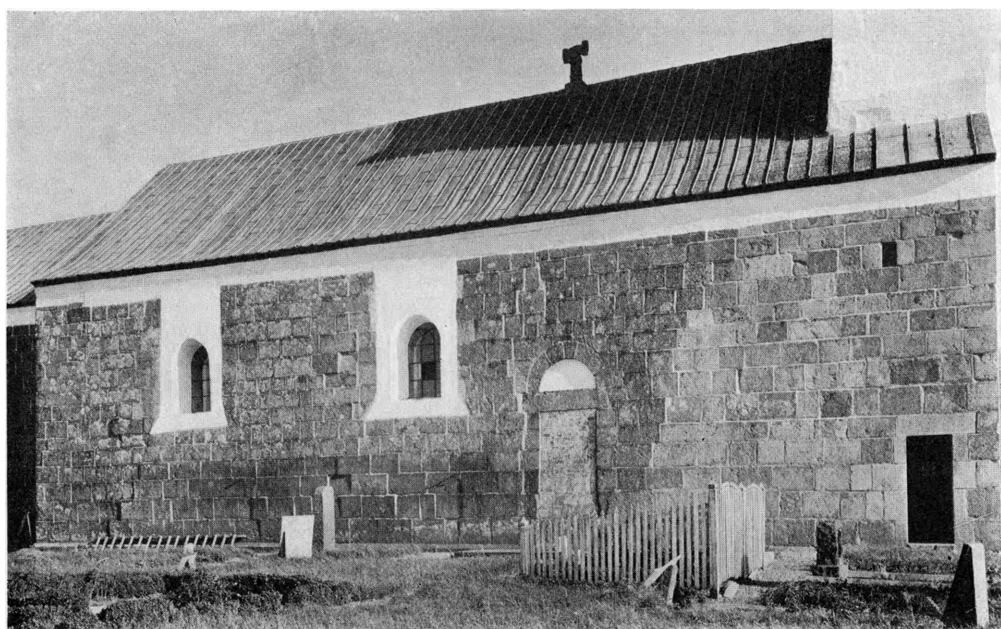

Fig. 3. Snedsted. Skibets Nordside (S. 472).

V. H. 1935

Gemmeniche, i Gulvet derunder skimtes lidt af en skraakantprofileret Sokkelsten. Ogsaa Korbuens Kragsten har ensartede, attiske Profiler (Side 469 Fig. 1), løbende om Vesthjørnerne, Sokkelstenene er derimod forskellige, mod Syd skraakantet, mod Nord ses kun den øverste Del af en Rundstav, Resten af Profilen er skjult af Gulvet. Begge de østre Taggavles Ydersider er skalmurede med smaa Sten; indvendig er Kvadrene paa Triumfgavlens Vestside fjernet, men har efterladt sig Aftryk i Mørtelen. Korets Taggavl er stadig kvaderklædt, den gennembrydes af en retvinklet Aabning (H. 64 cm, Br. 59) til Apsistaget, der efter Hullets Placering at dømme oprindelig maa have været stejlere. Nær Gennemgangen er der blandt Vestsidens Kvadre indsat to 32 cm høje Profilsten (Side 469, Fig. 2), sikkert fra et Kragbaand, den ene hugget til et Hjørne, samt en Kilesten, hvis Krumning passer til en Buebredde paa o. 2,80 cm. Stenene maa stamme fra et nu forsvundet, oprindeligt Bygningsafsnit, og det er da ogsaa overvejende sandsynligt, at Kirken har haft et romansk *†Taarn*. Den nuværende Taarnbygningens Mure er baade i det ydre og det indre op over Skibets Højde klædt med Granitkvadre, og mange andre, deriblandt flere med Skraakant, ligger rundt om paa Kirkegaarden. Kvadrenes Antal er saa stort, at kun den mindste Del af dem kan stamme fra den helt nedbrudte Vestgavl, og blandt Sokkelkvadrene paa Taarnets Sydside ses flere profilerede Sten, der kan antages at stamme fra en romansk Taarnbue. I hvert Fald to af dem, ens, 135 cm lange og med attisk Profil,

V. H. 1935

Fig. 4. Snedsted. Romansk Vinduesoverligger med falske Fuger (S. 472).

svarende til Korbuens, løbende om begge Hjørner, maa være romanske Kragsten. Vest for dem har et o. 2,90 m langt Sokkelstykke afvigende Profil, svarende til de før omtalte Sten i Korets Østgavl. Af Kvadre med denne Profil er der saa mange, o. 4,15 løbende m, at det er vanskeligt at forklare deres Tilstedeværelse, medmindre man tænker sig det forsvundne Taarn rigere udformet end vanligt, f. Eks. med Dobbeltsoffel eller med todelt Taarnbue. For et rigt Anlæg taler ogsaa et Søjlekapitæl (Fig. 5), som nu er indmuret i Vaabenhusets Gavl. Kun en af dets Sider er synlig, 22 cm høj, 32 cm bred, smykket med et groft Palmetrelief indenfor et halvcirkulært Bueslag med Perler. Kapitælet kan stamme fra en Portal eller en søjledelt Lysaabning i Taarnet.

Tilbygninger og Ændringer. Som *Taarnet* nu staar, er det helt og holdent opført i sengotisk Tid, o. 1500. Taarnrummet har spids, dobbeltfalset Taarnbue mod Skibet, spidsbuet, falset Sydvindue og Hvælv med Halvstens Ribber. Til det mørke Mellemstokværk har der oprindeligt kun været Adgang ad en fladbuet Dør fra Skibets Loft; 1933 blev der bygget en Taarntrappe ved Skibets Nordvesthjørne. Over Kvaderklædningen er Væggene af gule Munkesten i Munkeskifte, med store Bomhuller, skraat udløbende i Hjørnerne. Udvendig ses talrige, nyere Jernankre i de hyppigt omsatte og udbedrede Mure⁶. Syd- og Vestsiden blev skalmuret 1878, og alle Klokkestokværkets Glamhuller er nymodens omformede⁷. 1769 siges Taarnet at være det højeste i denne Landsdel⁸; maaske mangler der nu et Stokværk. Det teglhængte Pyramidetag er fornyet 1933 (Aarstal i Vindfløj); dets Forgænger havde en ganske kort Tagryg, løbende i Retning Øst—Vest.

Sengotisk var sikkert ogsaa en *†Skillevej* af Munkesten (Uldall) mellem Apsis og Kor (sml. Alterbord); den fjernedes 1933, da Apsiden atter forenedes med Korrummet.

Det 1883 opførte *Vaabenhus* foran Syddøren er hovedsagelig af Granitkvadre, maaske fra Indersiden af Skibets østre Taggavl (Uldall); Partierne omkring dets Øst- og Vestdør og dets tre rundbuede Sydvinduer,

hvoraf eet giver Lys til Tagrummet, er dog muret af smaa Sten.

Af Reparationer i ældre Tid kan nævnes, at Christen Christensen Murmester i Nors og Murmester Mogens Gert Torsen 1686 sømmede (fugede) Lavkirken runden om med Sakristiet (o: Apsiden), undtagen 4 Favne paa søndre Side, som af ny skulde opmures; 1697 opmurede Christen Christensen ganske af ny Gavlen paa Vestenden af Lillekirken, og 1699 forfærdigede han den brøstfældige Mur Øst for Kirkedøren, 15 hugne Sten høj og 4 Favne lang. 1713 maatte dog Murmester Niels Fietslef (o: Fjerritslev) atter opmure 4 Favne hugne Sten Øst for Kirkedøren. — Ved en 1883 foretaget Istandsættelse blev Apsiden næsten helt ombygget, og Korets Nordmur, en Del af dets Sydmur samt den østre Del af Skibets søndre Langmur omsat. Den sidste fik samtidig to store, romaniserende Vinduer af Mursten pudset med kvaderfuget Cement, og et lignende indsattes i Korets Sydmur. — Istandsættelsen 1933 leledes af Arkitekt Jens Foged.

Kirken staar nu med hvidkalkede Gavle, hvide Striber under Tagskægget og Vindueskantninger undtagen paa Skibets Sydside. I alle Vinduer er der Støbejernsrammer. De ret nye Tagværker er blytækt, paa de hvidkalkede Tilbygninger dog teglhængt. Det Indre har Bjælkelofter.

INVENTAR

Alterbord, staaende lige foran Apsisbuen og muret samtidig med Skille- væggen mellem Kor og Apsis, af gule Munkesten over Skraakantsokkel, men med romansk, skraakantet Monolitplade, 149 × 100 × 14 cm. Oversiden med *Helgengrauen* er dækket af Træværk, og kun Bordets Bagside er nu synlig. Desuden findes en mindre Alterbordplade, 136 × 93 cm, med tom *Helgengrav*, sikkert stammende fra et †*Sidealter*. Pladen, der tidligere laa paa Kirkegaarden ved Taarnets Nordside, er nu Tærskelsten i sydvestre Kirkelaage.

Alterbordspanel fra Tiden henved 1600, med to Rækker Fyldinger, af hvilke de øvre har Arkader med kannelerede Pilastre, Profilkapitæler og Buer, hvis Rundtunger bærer indstemplede Stregcirkler. Moderne Maling.

Altartavle (Fig. 6) i Bruskbarok fra o. 1670, et kraftigt og livfuldt Provinsarbejde fra samme Værksted som Enevold Berregaards Epitaf i Tisted Kirke (S. 52). Fodstykket, hvis tre Felter indrammes af Bølgelister, flankeres af Putti med Palmegren, Storstykkets ottekantede Midtfelt af Moses og Kristus, hver mellem et Par spinkle Snosøjler med Vinranker, det ovale Topfelt af to

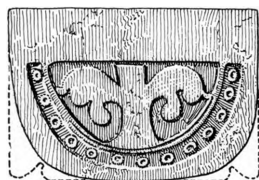

Fig. 5. Snedsted. Kapitæl, indmuret i Vaabenhusets Gavl. 1:10. Maalt af C. G. Schultz 1940. (S. 474).

Kvindeskikkelser, Retfærdighed og Styrke. Af de fire Evangelister sidder to i Storvingerne, to over Gesimsen; paa Topgavlens Skyramme troner den vel-signende Frelser. Mellem Brukslyngene er der Tulipaner og lignende Blomster. I Fodstykkets to Sidefelter var oprindelig malet to Vaaben, mens Midtfeltet bar følgende Indskrift: »Til Guds Ære oc denne Tafflis Staffering hafver ærlig oc welb. Joachim Christopher Stensen, kongelige Majestets Befalingsmand ofuer Thyholms Provstie foræret X Rdl. 1669«. Fra denne første Staffering stammer formentlig de meget ubehjælpssomme Malerier øverst paa Tavlen, en Korsfæstelsesgruppe og Opstandelsen. 1710 fik Tavlen en ny Staffering, idet Jens Thrane 3. April 1710 (Rgsk., sml. 12. Sept. 1709) akkorderer med Kirkeværgerne om at staffere Altertavlen, hvorudi skal indføres Nadverens Historie, og hvor nogen Mangel findes overalt paa Tavlen at renovere med Guld og Sølv, alt paa egen Kost og Materialier for rede Penge 24 Sletdaler. Ved denne Lejlighed erstattedes desuden den oprindelige Stafferingsindskrift i Fodstykkets Midtfelt med et »Thranesk« Vers:

»For Paaskelammets Brug i gamle Testamente
Indsatte Jesus selv Altarens Sacramente,
Hvor under Brød og Vin, sit Legeme og Blod
Til Salighed hand gir, enhver som gjøre Bod«.

Nadverbilledet i Storfeltet er i Thranes sædvanlige Maner, kendt fra flere af Amtets Altertavler. 1867 blev Tavlen istandsat af Maler C. A. F. Neve fra Tisted; han »forbedrede« og signerede Nadvermaleriet; i Topfeltet indsatte han en yderst tarvelig Efterligning af den sixtinske Madonna, malet paa en Stump Lærred, der fastsømmedes paa Træpladen, som derefter forsynedes med Skyer, i Gavlfeltet indsattes paa samme Maade en svævende Engel, og i Fodstykkets Sidefelter, hvis Vaaben maaske allerede var forsvundet paa Thranes Tid, maledes Indskrifter: »Loven blev given ved Moses«, og »Sandheden er kommen ved Jesus Kristus«. Ved en Istandsættelse 1933⁹ fremdroges Rameværkets oprindelige Farver, overvejende sort, hvidt, Guld, Sølv og Lasurer; fra Malerierne fjernedes Neves Tilføjelser, og de oprindelige Billeder fremdroges i de øvre Felter, mens Thranes Nadver og Indskrift i Fodstykkets Midtfelt istandsattes. I Vaabenfelterne blev Neves Indskrifter staaende.

Altersølv. Kalk fra 1855, 22,5 cm høj, med buklet Fod og Knop og meget rummeligt Bæger. Paa Foden graveret: »A. Joh. sal. Nyeborg 1855«; Mestermærke: L i Oval. Samtidig *Disk* med samme Indskrift.

Sygekalk, nu 8,6 cm høj; den femkantede Fod og Stamme er fra 1600'erne, Knop og Bæger nyere. Glat *Disk*. Lille, oval *Oblatæske*, vistnok fra 1700'erne, med utydeligt Mestermærke.

Alterstager fra o. 1600, 31,5 cm høje, med slank Baluster over Kugle.

Font (Fig. 8), romansk, af Granit; den firkløverformede Kumme, 70—81 cm

Fig. 6. Snedsted. Altertavle (S. 475).

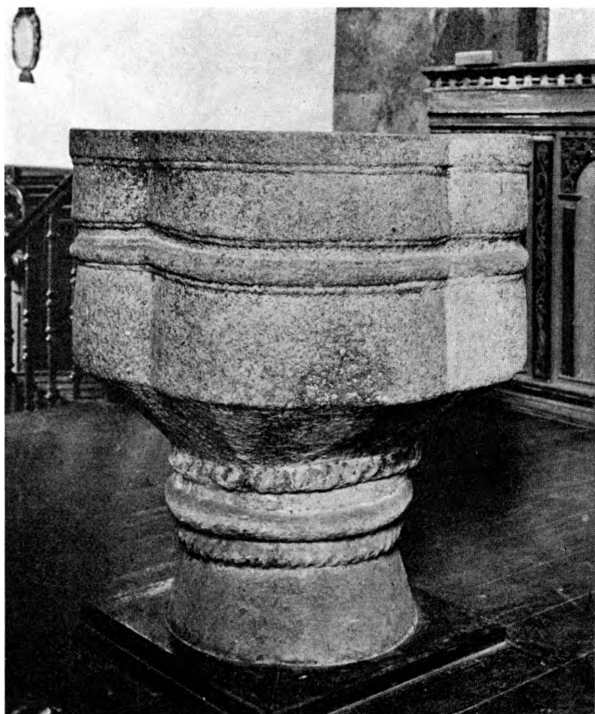
E. M. 1940

i Tvm., har lodrette Sider og som Mundingsprofil en ganske spinkel Rundstav under en Platte, mens den vanlige Tyboprofil, falsat Rundstav under skraat Hulled, løber som et Bælte midt paa Siderne; forneden ender Kummen, der har Midtafløb, i en flad Keglestub over en Tovstav, hvortil den kegleformede Fod slutter sig med en Tovstav under en Rundstav.

E. M. 1940

Fig. 7. Snedsted. Stolestade-gavl (S. 480).

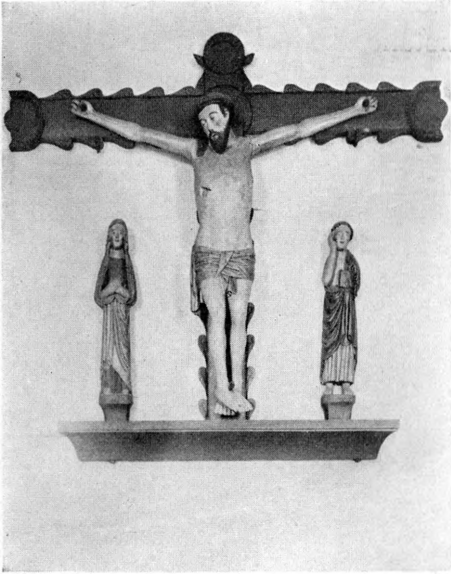
M. M. 1905

Fig. 8. Snedsted. Font (S. 476).

Fad af Nürnbergerarbejde, o. 1575, 60 cm i Tvm., med Bebudelsen omgivet af to Minuskelringe. Paa Randen Hjort- og Hundfrise; det er sikkert dette Fad, der købtes 1686 for 5 Daler og 2 Mark af Piter Bogers (sml. Nørhaa Gravsten Nr. 1 S. 467): et udpuklet Messingbækken, 3 Alen og et Kvarter i Vidden (3/4 Omkreds) og af en Vægt paa 18 Mark.

†*Korgitter*. 1686 gjorde Jens Andersen, Tømmermand i Gersbøl et Tralleværk ved Kordøren og Prædikestolen af en Tylt splintrede Fjæle; Sprinkelværket ved Kordøren betalte Sognepræsten, ligesom han 1691 forærede Kirken det, som Sprinkelværket for Prædikestolen, Kordøren og Fonten var blevet stafferet med (Rgsk.). 1877 siges Gitteret at være af Træ, med daarlige Malerier og udskåret Arbejde, som er uden Værd (Engelhardt). To Arkadefelter med Baandslyng-Bueslag og meget naive Malerier: Moses og Aron, opmalede i 1800'erne, men vistnok paa ældre Grundlag, nu anvendt i Syddørens nye Fløje, stammer rimeligvis fra Korgitteret.

Korbuekrucifiksgruppe (Fig. 9), sammenstykket af Dele fra forskellige Tider. Den ret grove, o. 160 cm høje Kristusfigur, som er fra o. 1500, har turbanagtig Krone over den flade, brede Pande; Øjnene er næsten lukkede, Munden halvaaben, Haar og Skæg detailleret med smaa, halvrunde Snit; de skraa

E. M. 1940

Fig. 9. Snedsted. Korbuekrucifiksgruppe
(S. 478).

E. M. 1940

Fig. 10. Snedsted. Prædikestol, malet 1603
(S. 479).

Arme er helt udstrakte, Ribbenene kun svagt markerede paa det store, hvælvede Bryst; det stramtsiddende, stærkt foldede Lændeklæde har enkelt Sidesnip og Midtsnip, Fødderne er stærkt krydslagte. Korstræet er nyere, af Fyr. De to Sidefigurer, med Fodstykke o. 105 cm høje, er ligeledes ret grove, men har unggotisk Stilpræg fra Tiden ved 1300, slanke, med stive Foldekast; Maria bærer Klæde over Hovedet og folder Hænderne, Johannes, med Bog, lægger sørgende højre Haand mod Kinden. Farverne, der stammer fra 1700'erne, repareredes 1933⁹, da Sidefigurerne genopstilledes. Endnu 1884 var Gruppen anbragt paa sin Plads i Korbuen; en Baldakin i Renaissance var anbragt over Kristi Hoved (Uldall).

Prædikestol (Fig. 10) med malet Aarstal 1603, Efterligning af Tistedstolen. Af de fem Fag er det sidste bøjet i spids Vinkel langs Syd væggen. Hængeornamenterne under Fag 3—4 er gamle, de andre, Underbaldakinen¹⁰ og Opgangen tilsattes ved Istandsættelsen 1933⁹, da der paa Himlen, som vistnok stammer fra 1867, anbragtes nye Topstykker samt fire Englehoveder, der synes at have siddet paa Undersiden af den oprindelige Himmel. Samtidig flyttedes Stolen længere mod Øst, og den oprindelige Staffering med Temperafarver genfremstilledes. Storfelternes Malerier forestiller Kristus med Verdenskuglen og de fire Evangelister, alle Brystbilleder paa svovlgul Baggrund omgivet af rødkantede, violette Skyer. Bedst bevarede var Matthæus og Lukas, medens Markus er næsten helt nymalet og de øvrige to Figurer stærkt supplerede. Indskrifterne, hvis gyldne Fraktur i næsten alle Ord har forsølvende

Begyndelsesbogstaver, er i Postamentfelterne Citater svarende til Billederne, i Frisefelterne fortløbende Rom. X og Aarstallet 1603.

Stolestader. Gavlene (Fig. 7), fra o. 1580—90, er parvis sammenstillede; alle Planker er kantprofilerede og arkadesmykkede med riflede Pilastre, Profilkapitæler og Hesteskobuer, der har Tungekant og undertiden tværstreget Frise; i Buehjørnerne er Treblade varieret med andre Motiver. Nordrækkens lavere Gavle er halvrundt afsluttede med Vifteroset om en Midtskive med Akantusblade eller anden Fyld og kronet af Topskiver med Rosetter eller Snegle (sml. Sjørind S. 389). Sydrækkens højere Gavle har spidse Toptrekanter og uprofilerede Fodspir. Vest for Døren er der paa begge Sider halvrundt afsluttede Rosetgavle uden Arkader, delvis moderne. Tre Endepaneller er samtidige med de gamle Gavle; et fjerde lidt yngre har Arkader med Kassetteværk, Ranker eller Baandslyng. Stoleværket er fornyet og malet 1933¹¹.

Foran det nye Orgel er opstillet en Pult af en *Degnestol*, svarende til det sidstnævnte Endepanel. I Pult og Klap er indsnittet talrige Navnetræk, Bomærker og Aarstal, det ældste 1648.

†*Pulpitur*, nævnt 1691 (Rgsk.) og 1884. 1718 fik Provst Schandorph Tilladelse til at opsætte et lidet Pulpitur paa egen Bekostning ved Nørresiden over nørre Kirkedør.

Pengeblok af Eg, med indskaaret Aarstal 1807, 72 cm høj, firkantet, med affasede Hjørner og enkle Jernbeslag.

Klokke, omstøbt i Aarhus 1893.

Den tidligere †*Klokke* var støbt 1837 af Mejlstrup i Randers. 1688 maa Kirken have haft mindst to Klokker, idet der blev indmuret »Tuder«, som Klokkestrengene skulde gaa igennem. Ved Klokkeskatten 1601 afleveredes en †*Klokke* paa 200 kg.

GRAVMINDER

Gravsten, romansk, af Granit, trapezformet, kun o. 100 cm lang, skriftløs, men med et reliefhugget Processionskors, der forneden deler sig i tre Grene. Indmuret i Taarnrummets Vestvæg, højtiddende, overkalket.

†*Gravsten*. I 1700'erne laa en næsten udslidt Kalksten i Korgulvet; midtpaa saas »i fuldkommen Corpus« en Mand og en Kvinde og desuden to Vaaben; Stenen mentes lagt over en af de Hardenberger til Todbøl¹².

†*Gravramme* over »Hr. Jens Poulsen anno 1639 13. April, og Else Christensdatter anno 1645 den 6. Jan. i Herren hensovede«. Bogstaverne var »udhugne«. Rammen laa i 1700'erne over en Begravelse »ved Skriftestolen i Altergulvet«¹².

Bag Alteret har der været en muret †*Begravelse*, nævnt 1769, for Envold

Stygge til Todbøl og Birgitte Dyre, senere for Christen Høg til Todbøl og Anne Skram, og sidst for Knud Lang, Byfoged i Lemvig«¹³.

Paa Loftet ligger Rester af *Ligkister* fra o. 1700, med Jernbeslag.

KILDER OG HENVISNINGER

Regnskaber 1676—1718, div. Aar (LA. Viborg). — Museumsindberetninger af C. Engelhardt og E. Schiødt 1877, G. A. Jensen 1936. Revideret af E. M. og C. G. S. 1940.

S. Ditlevsen: Anneksforhold og Præster i Snedsted, i AarbThisted. 1919. S. 51 ff. Chr. Heilskov: Personalhistoriske Indskrifter fra Hassing Herred, smst. 1925. S. 410 f.

Thura: Aalborg Stift S. 527, 530, 532—36. S. Abildgaard: Dagbog XIII [1767] Bl. 25 (NM). F. Uldall: Optegnelser om de danske Landsbykirker III. 1884. S. 75—79 (NM).

¹ Fortegnelser over Danmarks Kirker o. 1630 og 1666 (RA). ² Matriklen 1664 med Tilføjelser (RA). ³ Thura S. 532 f. ⁴ Ditlevsen S. 60. ⁵ Forklaring over kgl. Maj. beholdne Kirker 1720 (RA). ⁶ 1700 reparerede Murmestrene Christen Christensen (Nors) og Niels Nielsen (Gersbøl) 4 Favne af hugne Sten Sonden paa Taarnet; 1704 opmurede Niels Fieslef (o: Fjerritslev) i Gersbøl søndre Side af Taarnet fra øverst til midt paa, særdeles Sydvesthjørnet; 1709 opmurede Niels Nielsen Nordvesthjørnet af Taarnet, som hang paa Fald, og sømmede de hugne Sten paa søndre, vestre og nørre Side af Taarnet. ⁷ 1718 forsynede Niels Nielsen Murmester i Gersbøl Glavinduerne i Taarnet, alle otte, med Mursten; hermed menes sikkert de ældre Glasmuller. ⁸ Danske Atlas V, S. 464: »Kirken er stor, og har det højeste Taarn der i Landet, som kan ses af de sejlende nogle Mil ud i Vandet.« Thura S. 534: »Dette Taarn er et af de højeste i Landet og en stor Sirat for Kirken, havde nær blevet nedbrudt dersom ej velbemeldte Mag. Holger Schandorph...havde formaaet hos...Kong Frederik den Fjerde, at Taarnet ej maatte nedbrydes.« ⁹ Af Maler Povl Jensen. ¹⁰ 1712 forfærdigede Christen Nielsen i Bersted Underdelen af Prædikestolen, som var i Stykker og ganske nedfalden (Rgsk.).

¹¹ 1713 reparerede Niels Nielsen Bersted Stolen under Pulpituret. —1711 gjorde Christen Nielsen i Bersted en ny Syddør, 4½ Al. høj, 3 Al. bred; Christen Christensen i Snedsted beslog den. ¹² Thura S. 533, Danske Atlas V, 464. ¹³ Danske Atlas V, 464, jfr. ogsaa Personalhist. Tidsskr. 9. R. III, 92.

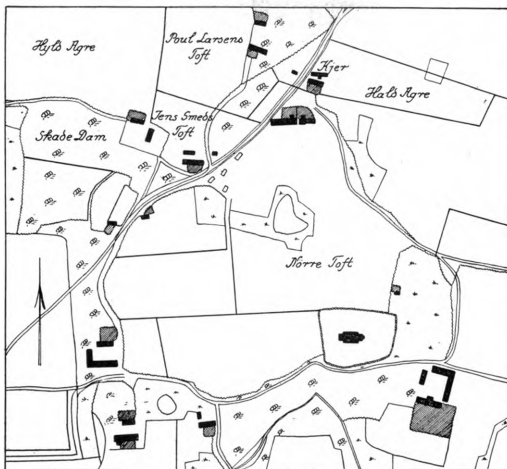

Fig. 11. Snedsted 1794.